

[Socialministeren.]

jeg maa protestere imod, er, at han kalder det: *utvivlsomt* mere retfærdigt end de andre; deri ligger en Insinuation i Retning af, at vi andre ikke skulde være lige saa retfærdighedstørstende som Venstre — og det maa jeg protestere paa det voldsomste imod.

Det ærede 6te Medlem for 4de Kred (P. C. Petersen) fik mine Tænder til at løbe i Vand, ikke efter det Sul, han talte om, men efter den Nøgle, han vilde overrække mig. Jeg maa tilstaa, at hvis jeg til alt det øvrige, jeg har at administrere — det løber jo op i Millioner, der kan skrives med tre Cifre —, fik Nøglen til Danmarks samtlige Rigdomme eller blot til alt det, Landbruget kan producere, vilde der ikke mangle saa forfærdelig meget i, at jeg kunde være Diktator, navnlig naar jeg kunde vinke med alt det Flæsk. Men det er jo desværre Lyrik, og jeg maa derfor indskrænke mig til at takke det ærede Medlem for alle de gode Tanker, han havde om mig, og alt det, han yderligere vilde læsse over paa mig. Jeg maa sige, at jeg har svært nok ved at faa skaffet Tusinder og atter Tusinder af Mennesker saa meget, at de dog kan faa Brødet, endsige Flæsket, saa jeg tror, vi maa lade de delikate Problemer, hvis videre Udfoldelse i Diskussionen sikkert vilde bringe andre ærede Medlemmer i Harnisk, ligge — i hvert Fald til vi faar gennemført det foreliggende Lovforslag.

Hvad angaar den ærede radikale Ordførers (Gunnar Føg-Petersen) Henstilling om, at Minimumsbøderne blev sat lavere, vil jeg gerne sige, at jeg er den første her i Landet, som har foreslaaet Indførelse af Dagbodssystemet i den Straffelov, jeg fremsatte Forslag om i 1924, og som det er mig en Glæde at konstatere, at min Kollega, den nuværende Justitsminister, har gennemført. Dette Dagbodssystem gik jo netop ud paa i hvert enkelt Tilfælde at fastsætte Bøden i Forhold til vedkommendes Indtægt; derfor er det ikke et for mig fremmed Problem, den ærede radikale Ordfører var inde paa, men jeg har set saadan paa det, at der efter denne Lov praktisk taget kun vilde blive Tale om Overtrædelser af Personer, for hvem Bøden ikke burde sættes til et Minimum, men til mindst 20 Kr. Bøderne kan paalægges af Socialministeren inden for et Beløb af 2 000 Kr. Der har ikke foreligget en eneste Sag om Bøder, saa selv om jeg i Princippet er enig med den ærede Ordfører for Det radikale Parti, tror

jeg ikke, man kan sige, at dette Minimum i denne Lov har gjort nogen Skade — det kunde muligvis endda tænkes at have gjort den Gavn, at Folk, som ellers kunde fristes til at overtræde Loven, i Kraft af Bestemmelsen om den forholdsvis høje Bøde slap for at bukke under for Fristelsen.

Nielsen Mann: Jeg skal ikke gøre Forsøg paa at forlænge Debatten med den højtærede Socialminister, da det ikke er min Mening at insinuere, at man ikke fra anden Side ønsker Retfærdighed.

Den ærede Ordfører for Socialdemokraterne (P. C. Petersen) hævder, at Oksekød er blevet dyrt. Jeg vil dog gerne hertil sige, at Oksekødet i Dag staar i en Pris — for gode Varer —, der ligger paa omtrent Halvdelen af Prisen før Krigen, og saa kan man vist ikke paastaa, at det er dyrt.

Det ærede Medlem siger dernæst, at Flæsket er taget fra Fattigfolk. Ja, hvordan er det taget fra Fattigfolk? Flæsket er steget en Del i Pris, men det ligger dog ikke væsentligt over de Pristal, der gælder for andre Erhvervsgrupper; tværtimod er Landbrugets Indtægts-Pristal stadig lavere end de Pristal, som vi maa regne med som Udgifts-Pristal; derfor kan man ikke diskutere paa den Maade, at man siger, at Flæsket er taget fra de fattige. Og let er det jo, som det ærede Medlem gjorde, at vifte med flere Penge til Understøttelse, i Særdeleshed naar det er andres Penge, naar det er Skatteydernes Penge. Det ærede Medlem sagde, at han vilde ønske, han havde nogle Millioner i Lommen til Socialministeren. Saa er det vel under Forudsætning af, at det var andres Penge; for hvis det var hans egne Penge, hans egne Millioner, er det vist tvivlsomt, om han vilde ønske det. I hvert Fald er de fleste af dem, der har Millionerne, utvivlsomt kede af at aflevere dem til Skattevæsenet.

En Udtalelse som den, det ærede Medlem fremsatte, giver mig Anledning til at spørge, om han virkelig tror, det vilde være en Fordel for det danske Samfund, at vi var i Stand til at fortære alle vore Landbrugsprodukter selv. Men er Forholdet ikke det, at den eneste Mulighed, vi har for at skaffe os Raastoffer til vor Industri, ligger i, at vi eksporterer vore Landbrugsbrugsvarer. Gid det var saa vel, at vi kunde spise os igennem Krisen! Nej, tværtimod gælder det for os om at sælge det mest mulige til Udlandet af Landbrugs-